

قوناغی پینجه م: ((پهرش و بلاو بوونه وهی لاپه ره کان و لیپرسینه وه-تظایر الصحف والحساب))

خوای گه وره فره موویه تی:

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ * فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا سَيِّئًا﴾^(۱).

واته : هه ره كهس نامه ی کرده وه کانی درایه دهستی راستی ، پاشان به سووک و ئاسانی لی ئه پرسریتته وه ، هه روه ها فره موویه تی :
﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَذَا مَا كَرِهْتُ * إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٌ حَسَابِي * فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ * فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ * قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ * كَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَمْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ * وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِي * وَلَمْ أَدْرَمَا حَسَابِي * يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ * مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي * هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِي * خُذُوهُ فَغُلُّوهُ * ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ * ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ * إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾^(۲).

واته : جا هه ره كهس نامه ی کرده وه کانی درایه دهستی راستی له خویشاندا به وانه ی دورو به ری ده لیتت ئه وه نامه كه مه بیگرن بیخویننه وه ، من هه ره ئه مزانی ئه گه م به م لیپرسینه وه یه ئه و كه سه له ژیانکی خوشی پی رازی دا ده بیت ، له به هه شتی به رزو بلنددا كه دره خته به رداره کانیان شوپوئته وه ، پی بیان ده وتریت بخون و بخونه وه نوشی گیانتان بیت به و کرده وانه ی له دونیادا کردوتانه ، به لام ئه وه ی نامه ی کرده وه کانی ده دریتته دهستی چه پی ده لیتت خوژگه ئه م نامه یه م نه درایه ده ست و نه م زانیایه چ لیپرسینه وه یه کم ده بیت ، خوژگه مردنه كه م هه تا سه ر بوایه وه زیندوونه بووما یه وه ، ئه و مال و سامانه ی هه م بوو به کارم نه هات وده سه لاته كه م له ده ست چوو ، پاشان به فریشته کان ده وتریت بیگرن و په یوه ندی بکه ن وه فری پی بده نه ناو دۆزه خه وه پاشان به کۆت و زنجیریک پیوه نی بکه ن دریزی یه كه ی حه فتا بال بیت چونکه له دونیادا باوه ری به خوای گه وره و مه زن نه هیتا .

خوشکی به رپریم:

خۆت بیتته وه یاد کاتی نامه ی کرده وه کانت په رش و بلاو ده بنه وه و ته رازوو داده مه زینریت و له بهر چاوی ئه و خه لکه تو بانگ ده کرییت و ده وتریت فلانی کچی فلان له کوئی یه بابیت بو به رده می په روه ردار ، یادی ئه و کاته بکه كه فریشته یه ک دانراوه بو بردنت و نزیکت ده کاته وه بو لیپرسینه وه ، بی لیتیک چوونی ناویک ، کاتیک ئه و فریشته یه هه نگاو به هه نگاو به ناو ریزه کاندنا به ره و پیشانگای په روه ردارت ده دبات وه دت وه ستینئ له به رده م خوای گه وره دا ، کاتی ئه و خه لکه هه موو چاویان پرپوه ته تو ، توش لی دانی دلت به رز ده بیتته وه و ترس و بیمیکی زور دات ده گریت چونکه ده زانیت به ره و کویت ده بن بیر له خۆت بکه ره وه کاتیک نامه ی کرده وه کانت به ده سه ته وه یه و کرده وه کانی خۆت پی راده گه یه نییت بی ئه وه ی گه ردیله یه کی لی وون بو بیت .

جاله و کاته دا چه نده ها کرده وه ی خراپت بووه و له بیرت چۆته وه ئه و بیرت ده خاته وه ، وه چه نده ها خراپت هه بووه هه شارت داوه ئه و ده ری ده خات ، و چه نده ها کرده وه ت بووه به چاکت زانیوه كه چی له و شویننه دا ده دریتته وه به سه رو چاوتدا ، ئای دلت چه نده به سه ره ته و پر په ژاره یه له سه ر كه م ته رخه می کردنت ده رباره ی په رستنی په روه رداره كه ت ، ئه و رۆژه ی ده بریت بو به رده م خوای گه وره بو لی پرسینه وه ،

پیغه مبه ر (ﷺ) فره موویه تی : (كه س نی یه خوای گه وره له و رۆژه دا قسه ی له گه ل نه کات بی ئه وه ی ته رجومانیک هه بیت له نیواندا ، کاتی ئه و كه سه ی خوای گه وره قسه ی له گه لدا ده کات ته ماشای لای راستی خو ی ده کات کرده وه کانی نه بیت كه کردوونی هیچی تر نابینیت و سهیری لای چه پی ده کات له و کرده وانه زیاتر كه کردوونی هیچی تر نابینیت و سهیری به رده می خو ی ده کات ئاگر نه بیت هیچی تر نابینیت ، جا ئیوه ش خۆتان له ئاگر پباریزن ئه گه ر به له ته خورمایه کیش بووه) ، له ریوایه تیکی تر دا هاتوو فره موویه تی (ئه گه ر به قسه یه کی خوش بووه)^(۳) .

() { - : }

() { - : }

() : () () .